

Γλώσσα v.2

Γ. Ν. Χατζιδάκις
Σημ. Στοιχ. σφ
υλ. βιβλίου
σ. 114-6

Τά δέ ὅρια τῶν νέων διαλέκτων καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὴ καθαρὸς ὄντως μόνον με-
τά τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ ἐπὶ αἰετοῖς ὅπως ἀνακηφύενται ὑπὸ τῆς ἑλλη-
νικῆς κυβερνήσεως ἱστορικῶς χεζῆμεν τῆς χλωσῆς ἡμῶν. Τοσοῦτον μόνον
ὅτι δὲ ἀφ' ἑνὸς αὐτῶν ἐκείνων ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου, ὅτι οὔτε ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν
οὔτε τὰ ὅρια συμπίπτουσιν μετὰ τῶν ἀρχαίων διαλέκτων, φέρουται ἄρα
ὑπὸ τῶν νέων διαλέκτων, οὐχὶ δέ ὑπὸ τῆς ἐπιπέδου τῶν παλαιῶν, ὅτι δὲ ὑπὸ τῆς αἰχμῆς
ἔχουσιν ἰδιόφυτά τινα, ὥστε διακρίνεται τὰ εὐθελῶς ἐν χλωσίδα ἐπιπέδου.
Οὕτω ἐκείνηται ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἢ τὰ ἰδιώματα τῶν Μεγάλης, τῆς Αἰγιῆς,
τῆς Κύμης, τῶν Ἀθηνῶν (τῶν ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος) καὶ τῆς Μάρης, ὡς ἐπιπέδου
ἐπὶ ἀλλήλων, εἴσωτα ἢ τῆς Στερείας, ἑλλάδος, τῆς Ἡιοῦσης, τῆς Μακεδονίας καὶ
Θράκης, ἢ τῆς βορείου ἐπιπέδου, ἢ τῶν βορείων Σωραδῶν, ἢ τῆς Μυτιληνῆς καὶ
ἢ τῆς Σάμου ὡς ἐπὶ εἰς ἑσθλήμα ὡς ὅμοια. Τρίτον τὸ ἰδιώμα τῆς Κύμου μετὰ
τῶν βορείων Σωραδῶν τέταρτον τὰ ἰδιώματα τῆς Μικρῆς Ἀσίας. Πέμπτον τὸ
τῆς Πελοποννήσου (ἐπὶ τοῦ τῆς Μάρης) μετὰ τῶν Κυκλάδων καὶ τοῦ Κρήτιου
ἔστω τὸ ἴσχυρον Ἀχρῆ καὶ ὡς ἐπὶ εἰς ἕνα τῶν ὡς ἐπὶ κατὰ καιρὸν μετακινήσεων
τοῦ ὡς ἐπὶ εἰς καὶ μετὰ τὴν ἐκείνου τούτων ὑπάρχουσιν ἄλλαι ὡς ἐπὶ διαφοραὶ,
ὥστε γίνεται ἀνάμνησιν ἐπιπέδου τούτου δ' ἐπὶ εἰς χλωσίδα ὡς ἐπὶ αὐτῶν
δὲ εἶναι εἰς ἑνα ὡς ἐπὶ τι.

Χαρακτῆρες ἐκείνων τῶν ἐπιπέδων τούτων ἀδρομερέστεροι εἶναι οἱ ἐπὶ τοῦ
Α) διάσωσις τῆς διαφορῆς προφοράς τοῦ v (καὶ v) ἀπὸ τοῦ i (εἰ, η, η) καὶ
τῶν ὡς ἐπὶ τῶν τῶν, ὅταν τοῦ τῶν τὸ ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἐπιπέδων φωνη-
τικῶν χιουταῖα, χιούρη τρουχία χῶ, καὶ συνία, ραβία, μουταῖα.
Τοῦ Β) πρὸς τὸ ἀτόναι ε εἰς ε καὶ τοῦ ἀτόναι ε εἰς σ, ἀποδοχή δὲ τοῦ ἀτόναι
l καὶ ου, οἰδι, οἰντάμι, μαίου, μαίου, μαίου. Τοῦ Γ) διατήρησις τοῦ τῶν
-s, ὅταν τοῦ τῶν ἡλιχουσα (ὡς ἐπὶ. Μετάρθρον ἐπὶ Ἀθηνῶν Τόμ. ΣΤ σ. 166 κ. ἐξ.)
καὶ ἀποδοχή ἀποδοχῆ τῶν ἐπιπέδων, ὥστε ἐκείνηται καὶ ὡς ἐπὶ
ἡλιχουσα, ὡς ἐπὶ δὲ διαφορῆς προφοράς τῶν διπλῶν ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων.

σ. 1-16

17
20

17

Του δ' ἐπιφώνησι τοῦ η ὡ ε (τύπε, τίμεσον) διάσωσι τοῦ τεχνίου - γ, τῆ
αἰτ. φησὶ εἰ - α, τῶν ῥημάτων ~~δὲ~~ εἰ - οὔμαι (ὀμῶμαι), τῆ ἀσφαλίαν
του παύσειν ὡς ἂν ῥημάτων. Τοῦ ε' ἀσσομοδὴ τοῦ τεχνίου - γ, τὸ μαζὸ,
μαθαρὰ ὠροφὰ τῶν φησὶν τῶν καὶ τῶν συμφώνων, μαθῶσι οἱ χαρακτῆ-
ρη τῆ ρεῖα Ἑλληνικῆς ἀσσομῶσι ἐκπορεύσασθαι ἀπὸ τῶν σ. 89 μῆ. Τοῦ δ' το
διωσὺν α ἀπὸ τοῦ διωσὺν α, ἀπὸ τῆς αἰτίας τοῦ τεχνίου α ὡς ἂν εἰσὶδραβῆ
τῆ ἰταχίτη, χιόνισσι ἐπὶ αὐτὸ μαθῶσι καὶ ὡς ἂν ἰταχίται χιόνισσι.

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ